

স্নাতক ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (সাধাৰণ পাঠ্যক্রম)

বিষয় : শিক্ষা

কাকত : ৬.১ (শৈক্ষিক প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান)

পাঠ : যোগাযোগ আৰু আন্তঃক্ৰিয়া

শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধাপ্ৰদানকাৰী দিশ :

শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধাপ্ৰদানকাৰী দিশসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল :

১) শাৰীৰিক বা দৈহিক বাধা ।

i) **পৰিৱেশ** : শ্ৰেণীকক্ষৰ যোগাযোগত পৰিৱেশে যথেষ্ট প্ৰভাৱ পেলায়। অত্যাধিক গৰম, বেয়া বতৰ যেনে :- বিজুলী, চেৰেকণি, আন্ধাৰ আদিয়ে শ্ৰেণীকক্ষৰ যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰে।

ii) **শব্দ** : সফল যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰা এক কাৰক হৈছে শব্দ। এই ক্ষেত্ৰত তিনিপ্ৰকাৰ শব্দ উল্লেখ কৰিব পাৰি।

(ক) **দৈহিক শব্দ** : দৈহিক শব্দ বুলি ক'লে সাধাৰণতে কল-কাৰখানাৰ ইঞ্জিনৰ শব্দ, বাহিৰৰ কোলাহল আদি।

(খ) **লিখাৰ শব্দ** : বিসংগতিপূৰ্ণভাৱে লিখা-মেলা কৰিলে হোৱা শব্দ।

iii) **অনুপযুক্ত সময়** : অনুপযুক্ত সময়েও শ্ৰেণীকোঠা যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰে। শ্ৰেণীৰ ৰুটিন প্ৰস্তুত কৰোতে এটা শ্ৰেণীৰ দৈৰ্ঘ্য অত্যাধিক দীঘল হ'লে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অৱসাদ বা ক্লান্তি অনুভৱ কৰিব পাৰে। ফলত যোগাযোগত বাধা আহি পৰে।

iv) **অদৃশ্যতা/দূৰত্ব** : দৈহিক দূৰত্বতাই প্ৰেৰক আৰু গ্ৰাহকৰ মাজৰ যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে:- অতি ডাঙৰ শ্ৰেণীকোঠা, ছাত্ৰ-শিক্ষকৰ মাজৰ চকুৰ সন্মুখ বক্ষা কৰাৰ অসুবিধা আদি উল্লেখ কৰিব পাৰি।

v) **শাৰীৰিক অসুবিধা/ৰুগীয়া স্বাস্থ্য** : শ্ৰেণীকোঠাৰ চকী-মেজ, ডেস্ক-বেঞ্চ যদি নিম্ন মানৰ হয়, বহাৰ অসুবিধা হয় তেন্তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বাৰ্তা গ্ৰহণ কৰাত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হয়। প্ৰেৰক আৰু গ্ৰাহকৰ যদি ৰুগীয়া স্বাস্থ্য হয় তেনে ক্ষেত্ৰতো যোগাযোগত বাধা আহে।

(২) **ভাষিক বাধা** : ভাষা অবিহনে যোগাযোগ সম্ভৱ হ'ব নোৱাৰে। ভাষিক বাধা বুলিলে নিম্নলিখিত দিশসমূহ উল্লেখ কৰিব পাৰি।

i) **ভাষিক অদক্ষতা** : প্ৰেৰক আৰু গ্ৰাহকৰ মাজত ভাষিক অদক্ষতাই যোগাযোগত ব্যাঘাত জন্মায়। প্ৰেৰকৰ উচ্চাৰণ যদি অস্পষ্ট বা দুৰ্বল হয় তেতিয়া শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰে।

ii) **অস্পষ্ট চিত্ৰ আৰু চিহ্ন** : চিত্ৰ আৰু চিহ্নৰ অস্পষ্ট ব্যৱহাৰেও শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধা প্ৰদান কৰে।

iii) **শব্দ বহুলতা** : শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত প্ৰেৰকে সহজ শব্দ ব্যৱহাৰ নকৰিলেও গ্ৰাহকসকলে বুজাৰ ক্ষেত্ৰত বাধা জন্মাব পাৰে।

(৩) **মনোবৈজ্ঞানিক বাধা** : শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত মনোবৈজ্ঞানিক কাৰক যেনে— মনোযোগ, আগ্ৰহ, প্ৰনোদন আদিয়ে প্ৰেৰক আৰু গ্ৰাহকক প্ৰভাৱিত কৰা মনোবৈজ্ঞানিক বাধাৰ দিশসমূহ হ'ল—

i) **পূৰ্বজ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা** : পূৰ্বজ্ঞান, অভিজ্ঞতা আৰু বৰ্তমান জ্ঞান অভিজ্ঞতাৰ মাজত যদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সংযোগ স্থাপন কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁলোকে বাৰ্তা সঠিকভাৱে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে।

ii) সাংস্কৃতিক অসমতা আৰু প্ৰজন্ম ব্যৱধান : সাংস্কৃতিক অসমতা আৰু প্ৰজন্মৰ পাৰ্থক্যয়ো যোগাযোগত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে।

(৪) সাংগঠনিক বাধা :

i) নীতি-নিয়ম : কঠোৰ নীতি-নিয়ম আৰু অনুশাসনে শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে।

ii) সহযোগিতাৰ অভাৱ : প্ৰেৰক আৰু গ্ৰাহকসকলৰ মাজত সহযোগিতা নাথাকিলেও শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত বাধাৰ সৃষ্টি কৰে।

iii) দলৰ আকাৰ : দলৰ আকাৰৰ ওপৰতো যোগাযোগ প্ৰক্ৰিয়া নিৰ্ভৰ কৰে। সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক যদি শিক্ষকে সমভাৱে যোগাযোগ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে যোগাযোগৰ ক্ষেত্ৰত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়।

যোগাযোগৰ বাধাদানকাৰী দিশবোৰ আঁতৰোৱা পদ্ধতি—

(১) দৈহিক বাধা নিৰাময়

i) ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বহা আসনৰ সুব্যৱস্থা কৰা উচিত।

ii) শিক্ষণীয় পৰিৱেশ অনুকূল হ'ব লাগে।

iii) শ্ৰেণীকোঠাত নিৰৱতা অৱলম্বন কৰা উচিত।

iv) শ্ৰেণীকোঠাত উপযুক্তভাৱে দেখা আৰু শুনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

(২) ভাষিক বাধা নিৰাময়

i) প্ৰেৰকসকলে (শিক্ষকসকলে) সহজ-সৰল ভাষা ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

ii) নতুন নতুন চিত্ৰ আৰু চিত্ৰবোৰৰ বিষয়ে শিক্ষকে বুজাই দিব লাগে।

iii) দৃশ্য-শ্ৰাব্য সঁজুলিৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে।

iv) তাৎক্ষণিক প্ৰতিপুষ্টিৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত।

v) প্ৰসংগপুথি, হাতপুথি আদি আৰু অন্যান্য লিখিত সঁজুলিবোৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে সহজলভ্য হ'ব লাগে।

(৩) মনোবৈজ্ঞানিক বাধা নিৰাময়

i) শিক্ষানুষ্ঠানত পুৰস্কাৰ ব্যৱস্থাৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত অনুপ্ৰেৰণা আৰু আগ্ৰহ সৃষ্টি কৰিব লাগে।

ii) নিৰ্দেশনা আৰু পৰামৰ্শদানৰ ব্যৱস্থা কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অসুস্থ মনোবাৰ, নিৰাশা বা হতাশাৰ মনোবাৰ, অন্ধবিশ্বাস, হীনমন্যতা আদি আঁতৰ কৰা উচিত।

iii) শিক্ষকসকলে নৱপ্ৰজন্মৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লগত সমন্বয় সাধন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

(৪) সাংগঠনিক বাধা নিৰাময়

i) প্ৰেৰক অৰ্থাৎ শিক্ষক আৰু গ্ৰাহক বা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত এক সুস্থ সম্বন্ধ স্থাপন কৰাটো প্ৰয়োজন।

ii) দলৰ আকাৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি যোগাযোগৰ মাধ্যম নিৰ্বাচন কৰিব লাগে।

শ্ৰেণীকোঠাৰ সফল যোগাযোগৰ উপায়সমূহ

(১) দ্বি-পাক্ষিক যোগাযোগ : যোগাযোগ একপক্ষীয় নহৈ দ্বিপক্ষীয় হ'ব লাগে। কাৰণ এই যোগাযোগত প্ৰতিপুষ্টিৰ সুবিধা থাকে। এই যোগাযোগৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে শুদ্ধকৈ বাৰ্তা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। ফলত শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগ সফল হয়।

(২) উপযুক্ত শিক্ষণৰ বাবে ফলপ্ৰসু প্ৰতিপুষ্টি : ফলপ্ৰসু প্ৰতিপুষ্টিয়ে যোগাযোগৰ কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰাত সহায় কৰে। প্ৰেৰকস্বৰূপ শিক্ষকসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে উপযুক্তভাৱে বিষয়বস্তু বা বাৰ্তা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিছেনে নাই এই বিষয়ে শিক্ষকে জনাটো উচিত। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰতিপুষ্টিয়ে শিক্ষকসকলক যথেষ্ট সুবিধা প্ৰদান কৰে।

(৩) যোগাযোগ আৰু স্পষ্টতাৰ নীতি : সহজ সৰল ভাষাৰ প্ৰয়োগ আৰু দৃশ্য-শ্ৰাব্য সঁজুলিৰ উপযুক্ত প্ৰয়োগে শ্ৰেণীকক্ষৰ যোগাযোগ সফল কৰিব পাৰে।

(৪) অভিৰোচন বা প্ৰনোদনৰ বিকাশ : শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত অভিৰোচনে বিশেষভাৱে সহায় কৰে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক প্ৰণোদিত কৰাটো প্ৰয়োজন। কাৰণ ইয়াৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মনত আগ্ৰহৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰি। ফলত যোগাযোগ সফল হয়।

(৫) শৈক্ষিক প্ৰযুক্তি বিজ্ঞানৰ প্ৰয়োগ : শ্ৰেণীকক্ষৰ সফল যোগাযোগৰ ক্ষেত্ৰত শৈক্ষিক প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান আৰু নিৰ্দেশনাত্মক প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান প্ৰয়োগ অতি তাৎপৰ্যপূৰ্ণ।

(৬) শিক্ষণ কৌশল : শ্ৰেণীকোঠাৰ যোগাযোগত উপযুক্ত শিক্ষণ কৌশল প্ৰয়োগ কৰাটো প্ৰয়োজন। কাৰণ ইয়াৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আচৰণ সংশোধন কৰিব পাৰি। উপযুক্ত শিক্ষণ কৌশলে শিক্ষণ প্ৰক্ৰিয়া সফল কৰি তোলাত সহায় কৰে।

প্ৰসংগ পুথি :

- ১) শৈক্ষিক প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান - ড° ফুণু দাস শৰ্মা
ড° উৎপল কলিতা
- ২) Essentials of Educational Technology - S. K. Mangal
Uma Mangal